

hed her i landet, og jeg må sige, at det sidste indlæg her bekræfter det til fulde.

Må jeg læse én gang til, hvad der står i den nye artikel F:

»Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati« – altså principperne om demokrati – »og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper« – altså også demokrati – »som medlemsstaterne har tilfælles.«

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Og det er netop det, som den konservative folketingsgruppe tillægger meget, meget stor betydning. Der er også senere i Traktaten en henvisning til, at hvis medlemslandene ikke efterlever de her principper, så kan man suspendere medlemskabet. Det synes jeg er meget betydningsfuldt, og det er noget, vi tillægger meget stor betydning.

Til fru Annette Just: Ja, der er ikke så meget at sige. Jeg kan forstå, fru Annette Just takker mig, og det er så i orden.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Når jeg ikke nævnte beskæftigelsen, så er det ikke, fordi vi er imod det afsnit, men vi forventer ikke, at det får den store betydning, fordi det stadig væk er sådan, at beskæftigelsespolitikken er et nationalt anliggende.

Det, vi taler om med hensyn til Amsterdamtraktaten, er, at man nu skal fremlægge sin beskæftigelsespolitik for hinanden, så man kan koordinere den, og så kan Kommissionen komme med nogle henstillinger. Men det står grundlæggende fast – og det er det, vi har ønsket i Det Konservative Folkeparti – at beskæftigelsespolitikken skal være et nationalt anliggende.

Må jeg så sige omkring fri bevægelighed: Jeg synes egentlig, det er imponerende, hvis Dansk Folkeparti mener, at man skal kontrollere alle mennesker, som har en legal grund til at rejse, som har lov til at rejse, og som har lov til at komme ind i et andet land, fordi man har et problem omkring narkobekæmpelse og illegal indvandring. Så må det da være bedre at sige: Jamen lad os løse den her opgave ved at sige, at de, der har ret til at rejse, også kan rejse frit.

Og så må vi på anden vis finde ud af, hvordan vi kan samarbejde om at løse illegal indvandring, kriminalitet osv. osv. Det er jo det, det hele går ud på. Det er jo ikke sådan, at der

er nogen, der siger: Alle forbryderne skal have lov til at rejse frit. Det passer jo ikke. Det går jo netop ud på at bekæmpe det. Og det er jo så også det, man gør.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg synes, det med Norge er et meget tænkt eksempel. Det, vi må konstatere, er, at Norge har tilsluttet sig Schengenafalen, at den nordiske pasunion består, og at vi får den fri bevægelighed. Og jeg er helt sikker på, at det også vil komme til at se sådan ud i fremtiden. Så det at påstå, at ved at stemme nej til Amsterdamtraktaten kan man bevare den nordiske pasunion, er vist at vende det hele 180 grader på hovedet. Men det er hr. Keld Albrechtsen jo også dygtig til.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Hvad er det for problemstillinger, Europa står over for, og dansk Europapolitik står over for? Jeg vil godt nævne tre områder:

Det er for det første, at der bliver skabt en ny sikkerhedspolitik, en ny sikkerhedsstruktur i hele Europa, som tager udgangspunkt i et helt og ikke i et delt Europa, som gør op med den militære sikkerhedspolitik, der har været gældende mellem 1945 og 1989, og som udnytter den historiske mulighed, der ligger efter Murens fald, for endelig efter mange hundrede års ustabilitet at få skabt stabilitet, fred og sikkerhed i vores del af verden. Her er jeg fuldstændig enig med de ordførere, der har nævnt det som vor generations største udfordring, og jeg er også enig i, at det er i den sammenhæng, vi skal se udvidelsen af EU mod Øst.

Det er sikkerhedspolitik, vi her snakker om. Det er et afgørende sikkerhedspolitisk perspektiv, vi skal have i baghovedet, når vi diskuterer EU's udvidelse.

Det kan godt være, det kommer til at koste os penge, men det er penge, vi er nødt til at betale af hensyn til vores sikkerhed og af hensyn til at få skabt en anden sikkerhedspolitisk tænkning end den, der har været gældende mellem 1945 og 1989. Men det er så også derfor, at vi skal have i baghovedet, at alle ansøgerlande i Østeuropa skal have dette optagelsesperspektiv.

Den anden udfordring, vi står over for, er at skabe folkelig tillid og opbakning bag det europæiske samarbejde. EU er om noget et eliternes projekt. Det er et projekt for de politiske og økonomiske eliter i medlemslandene. Det er en